

**ВЕЛИКДЕН**

Славена Иванова, 10 г.

Слънцето гали с лъчи очичките, за да стана от сън дълбок. Потърках ги аз с ръчичките и чувам - шуми целият блок.

Излизам аз на двора, огледах се навън и тук е пълно с хора, събудени от камбанен звън.

Какво се случва в този ден, се питам аз унесен и чувам отговор до мен „ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!“

Тъй радостен съм в този ден и чувам яйчицето, устички шепнат тихо в мен - „ВОИСТИНУ ВОСКРЕСЕ!“ ❖



Buleandra Alexia, 10 г.

**БЛАГОДАРИЯ ТИ**

Симона Александрова, 10 г.

Преди няколко месеца, когато вирусът Covid-19 беше много опасен, чичо ми се разболя много тежко. По принцип, той работи на яхти, кораби и лодки. Цялото семейство се беше притеснило ужасно много, включително и аз, когато разбрахме диагнозата му.

Същата вечер, аз се помолих от сърце и душа, с цялата си любов на Бог за здравето му.

На другия ден, звъннах на мама и загрижена я попитах дали чичо е по-добре. Каза ми, че почти е оздравял, даже звъня на видеочат на тати, защото са братя. Единственото нещо, което можех да кажа беше: **Благодаря Ти, Господу!** ❖

**ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО** ❖ **ДЕТСКО ТВОРЧЕСТВО**

С благодарност към г-жа ROMAN DOINA за изпратените рисунки на четвъртокласници от гимназия училище №3, CHIRNOGI CALARASI ROMANIA.

Udrea Teodor, 10 г.



Pora Ciprian, 10 г.



Luiceanu Andreea, 10 г.



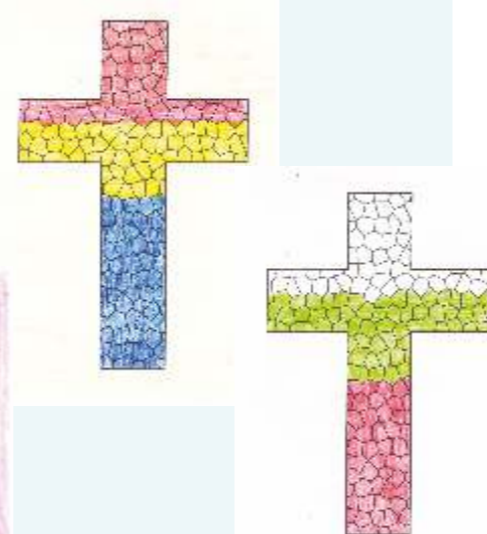
Tarus Laurentiu, 10 г.



Stefan Daria, 10 г.



Pietraru Adelina, 10 г.



Bratosin Alexandra, 10 г.

РУСЕНСКА МИТРОПОЛИЯ  
7000 гр. Русе, пл. "Св. Троица" №9

Редактор:  
Иконом Алеко Рачев  
Сътрудници:  
Свещ. Кирил Синев,  
Боян Петков

Вестникът е безплатен и се издава със спомоществователството на Басарбовския скален манастир

Авторски материали можете да изпращате на e-mail: vjara\_jivot@abv.bg



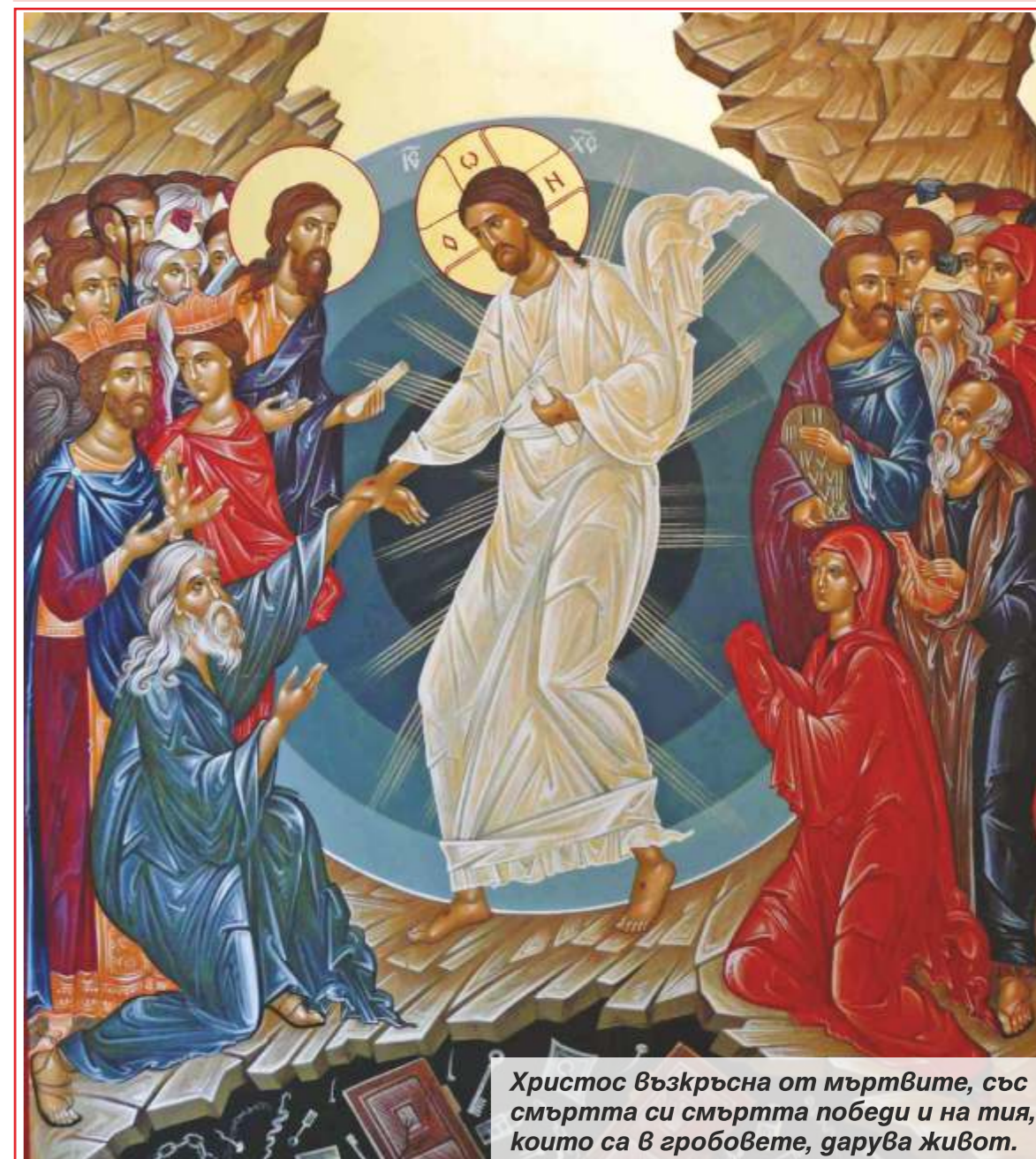
ПЕРИОДИЧНО ИЗДАНИЕ НА РУСЕНСКАТА СВЕТА МИТРОПОЛИЯ

Брой 17, май 2022

www.rusenska-mitropolia.bg

**ПАСХАЛНО ПОСЛАНИЕ**

на Негово Високопреосвещенство Русенския митрополит Наум



Христос възкръсна от мъртвите, със смъртта си смъртта победи и на тия, които са в гробовете, дарува живот.

ние трябва да живеем с ясно съзнание за нея и да се възползваме от нейните плодове, защото с Христовото Възкресение смъртта вече няма власт над нас. След утрото на Пасха всички ние, които сме Христови, сме и участници в тази победа, и живеем не със страх от смъртта, а с вяра и с надежда във всеобщото възкресение, защото „...всякой, който е роден от Бога, побеждава света; и тази е победата, която победи света – нашата вяра“ (1 Иоан. 5:4).

Макар смъртта и днес да е навсякъде около нас и да виждаме всеки ден грозното ѝ лице в пагубната война в Украйна, както и във всевъзможните прояви на злото в нашия свят, нейното тържество обаче е вече само привидно, защото ние знаем, че „...когато земното наше жилище... се разруши, ние имаме от Бога дом на небесата, жилище неръкопворно, вечно“ (2 Кор. 5:1).

„Тайната на беззаконието“ (2 Сол. 2:7) продължава да действа вече две хилядолетия след славното Христово Възкресение и ние виждаме неговите плодове във всяко човешко действие, което е насочено против Божията воля, във всяко насилие и неправда над човека, във всеки преждевременно отнет човешки живот. Същевременно обаче в

епохата на Новия Завет, която е време на Духа и на съработничеството ни с Бога, продължава да действа и тайната на Божия човечество, която също принася богатите си плодове, които са плодове на

любов, състрадание и милосърдие, на богопознание и добротворство, на святост и съвършенство. Към такива плодове сме призвани всички ние, които имаме и живеем новия живот в Христа, като пазим „добрия залог чрез Духа Светаго, Които живее в нас“ (2 Тим. 1:14).

Нека бъдем вестители на Възкресението и плодовете ни да бъдат такива, че светът да вижда и разпознава в тях безмерната Божия любов, с която Бог обикна човека, когато „... отгаде Себе Си за нашите грехове, за да ни избави от сегашния лукав век“ (Гал. 1:4).

Да ценим и пазим божественния дар на живота,

и категорично да противостоем на всяка подмяна на Христовия Завет с човечеството и всяко оправдание на злото, с което врагът на нашето спасение се опитва да сее в душите и сърцата ни своята отрова. Нека помним, че на Голгота той беше победен, заедно с цялата своя сила и власт и с цялото си войнство, защото от Гроба Господен възсия не смърт, а живот и светлина за човещите.

Благодатта, мирът и любовта на Победителя на смъртта – Господ и Спасител наш Иисус Христос, да бъдат с всички нас!

Христос Воскресе!



**Решение на Св. Синод за епископска хиротония на архим. Макарий (Чакъров)**

На своето редовно заседание от 13.04.22 г. Св. Синод в пълен състав, по предложение на Негово Високопреосвещенство Русенския митрополит Наум, реши да бъде ръкоположен в епископски сан архим. Макарий Чакъров, брат на Рилската св. Обител, който ще бъде викарий на Русенския митрополит.

Наречението на архим. Макарий ще се състои на 21.06.22 г.



## ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО В ПРЕСТОЛНИЯ ГРАД РУСЕ

В първите секунди на 24 април 2022 г. пред катедралата „Св. Троица“ в Русе Негово Преосвещенство Тивериополският епископ Тихон възвести светлото Христово Възкресение, след прочитането на Пасхалното свето евангелие, а след това на християните беше огласено Архипастирското Негово Високопреосвещенство Русенския митрополит Наум. По-късно в храма Негово Преосвещенство епископ Тихон възглави Пасхалната св. литургия в съслужение с архимандрит Макарий, иконом Алеко Рачев, председател на храма, прот. Светослав Анчев, свещ. Недялко Димитров и дяконите Симеон Николов, Илиян Тошков и Константин Атанасов.



## УЧЕНИЦИ ОТ ОУ „ИВАН ВАЗОВ“ БОЯДИСАХА ВЕЛИКДЕНСКИ ЯЙЦА В ДВОРА НА РУСЕНСКАТА МИТРОПОЛИЯ

На 21 април 2022 г., Велики четвъртък, ученици от втори „А“ и втори „В“ клас на ОУ „Иван Вазов“ в Русе с учителите г-жа Полина Рагославова, г-жа Соня Рашкова и г-жа Росица Рачева, по установена традиция посетиха катедралата „Света Троица“ за боядисването на великденски яйца.

Малчуганите получиха подаръци от Негово Високопреосвещенство Русенския митрополит Наум, които им бяха раздадени от Негово Преосвещенство Тивериополски епископ Тихон, архимандрит Макарий и иконом Алеко Рачев, благославяйки ги да бъдат здрави и ученлюбиви за радост на своите родители и близки.



## УЧЕНИЦИ ОТ СУ „ВАСИЛ ЛЕВСКИ“ БОЯДИСАХА ВЕЛИКДЕНСКИ ЯЙЦА В ДВОРА НА ХРАМ „СВЕТО ВЪЗНЕСЕНИЕ“

На 21 април 2022 г., Велики четвъртък, ученици от втори „Б“ клас на СУ „Васил Левски“ в Русе гостуваха в храм „Свето Възнесение“ за боядисването на великденски яйца. Децата бяха посрещнати от свещ. Кирил Синеф, който им разказа за предстоящите светли празници и ги насочваше по време на творческото им забавление.



## ПАСХАЛНА АРХИЕРЕЙСКА ВЕЧЕРНЯ НА ВТОРО ВЪЗКРЕСЕНИЕ



На 24 април 2022 г., Великден, в катедралния храм „Св. Троица“ в Русе беше отслужена полагащата се Пасхална вечерня за „Второ Възкресение“, която бе възглавена от Негово Високопреосвещенство Русенския митрополит Наум и Негово Преосвещенство Тивериополски епископ Тихон. На архиереите съслужиха: архимандрит Макарий, прот. Светослав Анчев, свещ. Кирил Синеф, свещ. Недялко Димитров и дяконите Симеон Николов, Росен Тошков и Константин Атанасов. По традиция светото Евангелие бе прочетено на различни езици, така както Словото Божие е било разпространено от Апостолите до всички народи по света. В края на богослужението всички бяха поздравени с победния възглас „Христос воскресе“. По късно в митрополитския дом беше даден традиционен Великденски прием.



## В ГРАДИНАТА НА ОБИДАТА

Баба Венета се прибираше от пазар. Когато наближи оградата на къщата си, чу детски викове.

- Давай, Светльо! Още малко остана и ще победим всички!

Егва влязла през портата, тя застина. Гледаше и не искаше да повярва на очите си. Навсякъде из градината бяха пръснати току-що цъфналите нарциси и лалета. Не беше останало нито едно здраво цвете, а внукът ѝ Камен и приятелят му Светльо тичаха с пръчки върше и се надвикваха.

- Спрете веднага! - каза със строг тон баба Венета.

В същия момент момчетата престанаха да тичат.

Като срещна погледа на жената, Светльо разбра, че играта на войници е отишла твърде далече, затова опита да се извини.

- Бабо Венето, прости ми! Ние с Камен малко се поувляхохме. Не биваше.

Въпреки извинението жената беше толкова ядосана, че отпрати Светльо у тях, а Камен наказа да не излиза от стаята си до вечерта. За разлика от Светльо обаче, Камен не смяташе, че е направил нещо лошо, затова, когато разбра, че е наказан, се ядоса. Прибра се в стаята си много

обиген и тръсна вратата след себе си. За всичко обвиняваше своя приятел. Беше толкова озорчен, че през ноша не можа да мигне. На следващата сутрин, вместо да се извини за държането си, предпочете да демонстрира своето негодоволство, като рови шумно изчинията.

- Какво има, Камене? - попита го баба му.

- Бабо, ами искам да кажам, че съм ти много обиген, защото ме наказа толкова сурово! Светльо обезглави всички цветя. Аз даже бях против да играем на стражари и алаши в градината, ама какво да правя, нали ми е приятел! Докато размислях, той беше взел пръчка и навсякъде хвърчаха лалета.

Като хвърли цялата вина върху Светльо, Камен се опита да оправдае себе си. Но баба му го познаваше, затова не повярва, че Светльо е единственият виновник за новия облик на градината ѝ.

След закуска малкият сърдитко отново се качи в стаята си. И макар да беше прекрасен слънчев ден, предпочете да не излиза навън. Минутите по-късно чу виковете под прозореца.

- Камене, искаш ли да си играем? Братовчед ми Кирчо донесе една много интересна настолна игра. Ще ти хареса, сигурен

съм! - с примамлив глас приятелят му го убеждаваше пак да лугува таясно.

- Светльо, върви си! Обиген съм ти и не искам повече да играя с тебе! - отсече Камен и затвори прозореца.

След няколко минути размисли и се показа отново, но беше късно. Видя как Светльо затваря дворотната порта. Гордостта му попречи да го настигне и да му се извини.

Следващите няколко дни Камен прекара затворен в стаята си, без да излиза. През това време мислеше колко е обиген на всички, защото дългоочакваната му ваканция е провалена.

Наближаваше Великден и баба Венета започна да се подготвя за празника. Докато си играеше около нея, внукът ѝ започна да задава въпроси.

- Бабо, защо празнуваме Великден? Знам, че Христос е бил разпнат на кръст и след това е възкръснал, но не разбирам какъв е смисълът на всичко това.

- Момчето ми, Иисус Христос е разпнат заради нашите грехове. Бог го е възкресил от мъртвите, за да получиш Неговата прощанка, чрез която наследяваме вечен живот - отговори баба Венета.

- Аз мислех, че това е просто стъкмена история, а ти говориш така, сякаш наистина се е случило.

Баба му кимна утвърдително.

- Ако Бог ни дава прощанка, значи ли, че и ние трябва да си прощаваме един на друг? - Камен продължаваше своите размисления на глас.

Баба Венета се усмихна в знак на съгласие, докато подреждаше празничната маса.

След още няколко минути Камен се реши да ѝ каже.

- Бабо, извинявай, че ти се разсърдих, вместо ти да ми се обидиш след всичко, което направих. Моля те, прости ми!

Баба Венета се зарадва

да чуе тези гуми. Разбира се, тя вече му беше простила всичко. След като се нахранаха, Камен се обади на Светльо, за да се извини и на него за държането си. Сякаш огромнен товар падна от плещите му, защото вече не таеше обидата в сърцето си.

В първия учебен ден след ваканцията всеки трябва да разкаже какво е правил през свободното си време. Когато дойде ред на Камен, той излезе пред съучениците си и с охота започна да обяснява как е научил най-важния си урок това лято. Разказа как обидата и озорчението са били с него през цялата ваканция и егва накрая е разбрал колко е важно да даваме и да получаваме прощанка навреме.

